

Arrest

nr. 164 256 van 17 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 december 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 december 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat M. DEPOVERE en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Afghaanse nationaliteit en bent u afkomstig uit het dorp Pir Mohamad Khan, regio Nawabad, district Asadabad in de provincie Kunar. Op 8 november 2011 diende u een eerste asielaanvraag in. U verklaarde dat uw oom 'deputy chief' was bij het 'National Directorate of Security' (NDS) in Kunar en om het leven kwam bij een aanslag uitgevoerd door de taliban. U ontdekte wie er verantwoordelijk was voor deze aanslag en u informeerde de collega's van uw oom. Enkele dagen later werd de schuilplaats van deze twee talibanstrijders gebombardeerd. De taliban stuurden dreigbrieven, maar uw vader sprak daar met u niet over. 6 à 7 maanden na de dood van uw oom ontvingen jullie een brief waarin stond dat uw vader moest stoppen met zijn werk als leerkracht en

dat u zich moest aansluiten bij de taliban. Uw vader verdween op een gegeven moment en u verliet Afghanistan op 7 november 2011. Op 18 december 2013 nam het Commissariaat-generaal (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 14 april 2014 heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) uw beroep verworpen aangezien u niet ter terechtzitting verscheen en evenmin vertegenwoordigd werd.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u op 6 mei 2014 een tweede asielaanvraag in. Uw asielaanvraag was identiek. U zou niet op de hoogte gesteld geweest zijn van de zitting die plaatsvond op de RvV. U verklaarde dat u ditmaal documenten bekomen had om uw asielaanvraag te staven. U legde een attest (kleurenkopie) neer van de dorpsraad en de Afghaanse autoriteiten, waarin staat dat u gezocht wordt door de taliban. Eveneens legde u een brief (origineel) neer van de 'Pashtoonkwa'-partij in Duitsland die uw problemen bevestigt. Uw vader en grootvader waren vroeger lid van deze partij en u heeft zich sinds een jaar eveneens aangesloten. Deze partij voert propaganda bij andere Pashtoun wat betreft de Durand-lijn die Afghanistan van Pakistan scheidt. Wat betreft uw plaats van herkomst, stelde u dat de taliban u overal zouden kunnen vinden, in Jalalabad of in Kunar. Het CGVS besloot op 24 juni 2014 uw tweede asielaanvraag niet in overweging te nemen omdat u geen geloofwaardige nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanbracht. U ging tegen deze beslissing niet in beroep.

Op 5 september 2014 diende u een derde asielaanvraag in. Uw verklaringen in het kader van uw derde asielaanvraag lagen volledig in het verlengde van de feiten die u reeds in het kader van uw voorgaande asielaanvragen aanhaalde. U verklaarde dat de taliban nog steeds naar u op zoek zijn omwille van de informatie die u over hen gaf in de nasleep van de moord op uw oom. Sinds uw vorige asielaanvraag op 6 mei 2014 zou nu ook uw broer zijn vermoord, en dit op de tweede dag van de vierde maand in 1393 (23 juni 2014). U zou sinds uw vorige asielaanvraag ook geen contact meer hebben met uw familie en niet weten waar zij zich momenteel bevinden. Ter staving van uw derde asielaanvraag legde u een geheugenkaart met foto's en video's neer waarop volgens uw verklaringen uw oom en vader te zien zijn, kopieën van brieven van de Provincial Council van Kunar, van de taliban en van de organisatie Pahstoonkhwa, een artikel over de moord op het vice-hoofd van de NDS in de provincie Kunar en drie foto's waarop deze man te zien zou zijn. Op 16 oktober 2014 nam het CGVS een beslissing tot niet inoverwegingname van uw asielaanvraag aangezien u deze asielaanvraag volledig baseerde op motieven die u reeds uiteenzette bij uw eerste asielaanvraag en die als ongeloofwaardig bevonden werden. De documenten die u bij deze derde asielaanvraag neerlegde waren niet van die aard om de eerdere vaststellingen in de voorgaande beslissingen van het CGVS te weerleggen. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Zonder het land te verlaten diende u op 5 december 2014 onderhavige vierde asielaanvraag in. Wederom bouwt u bij deze vierde asielaanvraag verder op de verklaringen die u bij al uw voorgaande aanvragen aflegde. U stelt bij terugkeer nog steeds te vrezen gedood te zullen worden door de taliban. U herhaalt dat omwille van deze problemen uw vader voor uw vertrek uit Afghanistan in 2011 verdwenen is, uw broer gedood is in juni 2014 (4^e maand van 1393) en dat u niet weet wat er met de rest van uw familie gebeurd is. Toen de taliban uw broer doodden zouden ze een brief hebben achtergelaten bij zijn lichaam met de vermelding dat wie uw familie helpt hun vijanden zullen zijn en problemen zouden krijgen. Uw oom zou hierop uit angst gevraagd hebben aan uw moeder en 2 zussen om te vertrekken en sindsdien weet u niet waar uw familie is. Ze zouden aan niemand verteld hebben waar ze heen gingen en, sinds hun vertrek bij uw oom meer dan een jaar geleden, spoorloos zijn. U vermeldt ook opnieuw de dood van uw oom Shahib Zada, die deputy was bij de NDS in Kunar en uw betrokkenheid hierbij. U haalt ook aan dat u onderweg naar België 3 maanden in Turkije verbleef en dat u vanuit Kabul en niet vanuit Pakistan naar Europa vertrok. Uw asielaanvraag werd op 22 december 2014 in overweging genomen door het CGVS en u werd gehoord op het CGVS op 22 februari 2015. In het kader van uw vierde asielaanvraag legt u volgende documenten voor: opnieuw de originelen van enkele documenten die u bij uw vorige aanvragen reeds bijhad, namelijk een dreigbrief van de taliban, een internetbericht/artikel over de dood van NDS deputy chief Shahib Zada, een brief van de organisatie Pashtoonkhwa en een brief van de Kunar Provincial Council. Daarnaast legt u enkele nieuwe documenten voor: een bundel foto's van uzelf en uw familie in Kunar, ook foto's van uw vader en van uw oom aan het werk en voor zijn huis, een klacht die u indiende bij het Ministerie van Onderwijs om de fout over uw geboorteplaats recht te zetten die werd gemaakt op het schoolattest van de Chacknowry school en hierbij het antwoord van de directeur van het Ministerie, een vraag om informatie aan de school, het antwoord van de school en een uiteindelijke bevestiging van het Ministerie. Daarbij legt u ook nog een attest voor van de school Shadi Malem Salimkhan Lycee ter bevestiging van uw afkomst uit het dorp Pir Mohamad Khan in Kunar en dat u van 1377 (1998) tot 1388 (2009) studeerde aan deze school. U legt eveneens nog 3 foto's neer van uw overleden oom Shahib Zada. U verkreeg deze documenten uit Afghanistan via een vriend en via een oom, u legt ook een enveloppe neer die werd verzonden vanuit Nangarhar. U legt daarnaast nog een bundel documenten neer van opleidingen en cursussen die u

volgde in België. Na uw gehoor op het CGVS legde u op 25 februari 2015 en op 13 april 2015 ook nog een ziekenhuisattest voor over het overlijden van uw oom Shahib Zada en een USB-stick met hierop enkele filmpjes genomen in uw verklaarde geboorteregio in Kunar: een filmpje van een dorpsraad waarop uw vader en enkele ooms te zien zijn en enkele foto's van uw oom Shahib Zada genomen van dit filmpje.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen wordt door het CGVS opnieuw geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond heeft. De reden waarom u niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie noch voor de status van subsidiair beschermde is dat u geen nieuwe elementen naar voren brengt die toelaten de eerder genomen weigeringsbeslissingen te wijzigen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het CGVS inzake uw eerste asielaanvraag reeds op 18 december 2013 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus nam omdat de aannemelijkheid en geloofwaardigheid van uw asielrelaas was ondermijnd en er geen geloof kon worden gehecht aan uw asielmotieven. De RvV verwierp uw beroep aangezien u niet op de terechtzitting verscheen en ook niet vertegenwoordigd werd. Uw tweede en derde asielaanvraag werden door het CGVS niet in overweging genomen aangezien u geen geloofwaardige nieuwe elementen aanbracht die een ander licht zouden kunnen werpen op uw asielaanvraag en de voorgaande beslissing van het CGVS zouden kunnen wijzigen. U ging niet in beroep tegen deze beide beslissingen. Het CGVS kan zich er dan ook toe beperken om heden in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken die u nu aanhaalt bij uw vierde asielaanvraag, dit weliswaar in het licht van alle in uw dossier aanwezige elementen. Hierbij moet worden opgemerkt dat u in uw huidige asielrelaas verder bouwt op uw initieel asielrelaas, waar u aan vasthoudt (CGVS, p. 13), en dat door het CGVS als ongeloofwaardig werd bevonden. Hierdoor kan er ook aan uw huidige asielrelaas geen geloof gehecht worden.

U gevraagd naar de reden van uw huidige vierde asielaanvraag en of er nieuwe elementen zijn die u wenst toe te voegen, nieuwe dingen die intussen sinds uw vorige asielaanvraag gebeurd zijn, dan herhaalt u louter de zaken die u bij uw voorgaande aanvragen reeds uiteenzette. U stelt dat de taliban u nog steeds zoeken, dat uw vader vermist is en dat uw broer werd gedood (CGVS, p. 13). Dit zijn allemaal zaken die u reeds vertelde bij uw eerste, tweede en derde asielaanvraag en waaromtrent geoordeeld werd dat hier geen geloof aan kan gehecht worden. U dan gesteld dat u deze elementen reeds bij uw voorgaande asielaanvragen aanhaalde en u nog een keer expliciet gevraagd of er nog nieuwe elementen zijn die u wenst toe te voegen bij uw vierde aanvraag, blijft uw antwoord weinig zeggend en valt u wederom in herhaling. U stelt dat ze de vrouwen niet kunnen aanvallen en dat u gedood zal worden als u zal terugkeren, ze zoeken u overal en ze kwamen naar uw dorp en naar uw tante in Dandono (CGVS, p. 13). Gezien er geen geloof wordt gehecht aan de problemen die u stelt te hebben gehad met de taliban, kan er ook geen geloof gehecht worden aan deze blote bewering dat ze u nog overal zouden zoeken en u zouden doden bij terugkeer. U nog een keer gevraagd of de meer recente door u verklaarde dood van uw broer rechtstreeks verbonden is met de problemen die u had met de taliban en ook de reden waarom uw vader verdwenen zou zijn, stelt u van wel, het is allemaal omwille van hetzelfde probleem (CGVS, p. 13). Aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het initieel probleem dat u ophangt, namelijk uw verwantschap met Shahib Zada, de provinciale deputy chief van de NDS in Kunar, die gedood werd in een bomaanslag in Nawabad in januari 2011 en waarover u zou gerapporteerd hebben aan de Afghaanse autoriteiten, kan er ook geen geloof gehecht worden aan alle gebeurtenissen die u hier verder aan verbindt. U kreeg bij uw vierde asielaanvraag opnieuw een kans om uw verwantschap met deze meneer Shahib Zada aan te tonen, maar u bent hier niet in geslaagd. Noch op basis van de documenten die u neerlegt (zie hieronder), noch op basis van de verklaringen die u aflegt, toont u een persoonlijke familieband aan tussen u en deputy chief Shahib Zada die in 2011 om het leven kwam. Het CGVS wil niet betwisten dat u deze man kent en dat u oorspronkelijk misschien van hetzelfde dorp in Kunar afkomstig bent als hem, maar u slaagt er niet in aan te tonen dat hij uw oom is. U gevraagd of u wat meer kan vertellen over het werk van uw oom als deputy chief bij de NDS in Kunar en wat u erover weet, blijft u zeer vaag en kan u alleen maar herhalen dat hij deputy van de intelligence was en dat ze hun werk daar niet tonen, dat dat geheim is (CGVS, p. 8). U dan gevraagd wat zijn concrete functie juist was bij de intelligence dienst, blijft u opnieuw louter oppervlakkig en stelt u dat hij dagelijks naar kantoor ging maar dat u niet weet wat hij daar deed want u was er niet dagelijks bij (CGVS, p. 8). Hij zei u niets want u was heel jong op dat moment (CGVS, p. 9). Het feit dat u nog jong was is hier echter geen afdoende verklaring voor het feit dat uw oom u nooit iets zou verteld hebben over zijn werk. Op het moment van zijn dood in januari 2011 was u immers reeds 21 jaar oud, wat helemaal niet zo jong is dat hij u daarom niets zou kunnen vertellen. U heeft verder geen idee hoelang 'uw oom' zou gewerkt hebben bij de NDS in Kunar en hoe hij daar is beginnen werken.

Sinds lang denkt u maar exact weet u het niet (CGVS, p. 9). Overigens is het ook al vreemd dat u niet meer informatie over uw oom via uw eigen familie te weten kwam, het was immers zoals u verklaart toch uw oom. Indien het hier werkelijk om uw oom zou gaan die deputy chief was bij de NDS, die om het leven kwam bij een bomaanslag en omwille van wie u in de problemen kwam en uw land diende te verlaten en omwille van wie eveneens uw vader zou verdwenen zijn en uw broer zou gedood zijn, dan zou toch logischerwijze en redelijkerwijze van u verwacht mogen worden dat u hier op een meer concrete en doorleefde wijze over zou kunnen vertellen. Het feit dat u dit niet kan, bevestigt alleen maar de voorgaande appreciatie bij uw eerdere asielaanvragen, namelijk dat u uw persoonlijke familieband met Shahib Zada niet aantoonst. U vervolgens gevraagd wie de baas was van uw oom, stelt u dat dit Dr. A.(...) was (CGVS, p. 9). Tijdens uw gehoor op het CGVS bij uw eerste asielaanvraag verklaarde u echter dat de baas van uw oom A.(...) A.(...) F.(...) was (zie gehoorverslag CGVS van uw eerste asielaanvraag in uw administratief dossier, p. 9). U hiermee geconfronteerd stelt u deze laatste naam nooit te hebben gehoord (CGVS, p. 9). U hebt deze naam echter letterlijk zelf vermeld bij uw eerste aanvraag. U ontkent dit en stelt dat u Dr. A.(...) kent maar nooit gehoord heeft van die andere naam (CGVS, p. 9). U denkt dat het om een misverstand in de vertaling zou kunnen gaan (CGVS, p. 9). Het gaat hier echter gewoon om de vraag naar een naam en de vertaling hiervan, het lijkt dan ook weinig aannemelijk dat daarin een misverstand kan geslopen zijn bij de vertaling. U kan hier alleen maar aan toevoegen dat wat u zei niet in uw geheugen is en dat u het zich niet kan herinneren (CGVS, p. 9). Dergelijke incoherentie in uw verklaringen plaatst ernstige twijfels bij uw geloofwaardigheid. In verband met de documenten die u voorlegt over Shahib Zada wordt hieronder uitvoerig uitgelegd waarom ook deze documenten geen persoonlijke familieband tussen u en hem aantonen.

Uit bovengestelde argumentatie dient te worden besloten dat u geen elementen aanbrengt die een ander licht zouden werpen op de eerdere beoordeling van uw asielmotieven. U heeft met andere woorden niet aangetoond dat u een gegronde vrees voor vervolging of reële kans op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet hebt. De eerdere weigeringsbeslissing van het CGVS blijft bijgevolg behouden.

De nieuwe documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. In verband met deze documenten dient te worden opgemerkt dat deze enkel bewijswaarde hebben indien zij worden ondersteund door een geloofwaardig en coherent asielrelaas, wat in casu niet het geval blijkt te zijn.

Om te beginnen zijn er de documenten die u voorlegt over 'uw oom' Shahib Zada, en over de problemen die u zou gehad hebben gerelateerd aan zijn dood. Uit bovenstaande argumentatie blijkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw persoonlijke verwantschap met deze Shahib Zada. De documenten die u hieromtrent voorlegt zijn niet van die aard dat ze deze appreciatie kunnen wijzigen. Het persartikel over zijn dood, dat u voor een tweede maal voorlegt is geenszins een bewijs voor jullie familieband. Het gaat hier louter om een internetprint die eender wie kan opzoeken en afdrukken. Bovendien dient hierbij te worden opgemerkt dat de enige informatie die u tijdens het gehoor kan geven over de dood van Shahib Zada, letterlijk terug te vinden is in dit artikel. De 3 foto's die u voorlegt van Shahib Zada zittend in zijn kantoor, staand voor zijn huis en tijdens een vergadering/dorpsraad zijn evenmin een bewijs voor jullie persoonlijke familieband. Het gaat hier niet om familiefoto's, het zijn foto's waarop meneer Shahib Zada afgebeeld is in een professionele context en voor een muur. Met deze beelden toont u niet aan dat Shahib Zada uw oom is. Gezien in bovenstaande argumentatie ook reeds werd aangehaald dat het CGVS niet wil betwisten dat Shahib Zada afkomstig was van hetzelfde dorp als u, lijkt het dan ook aannemelijk dat u via via wel aan dergelijke beelden kan geraken. Een directe familieband toont u hier echter niet mee aan. Bovendien heeft u geen idee wanneer en op welke gelegenheid deze foto's werden genomen en blijkt u ook niemand van de dorpingen op één van de foto's te kennen (CGVS, p. 7). De overige 2 foto's die u voorlegt waarop Shahib Zada zou te zien zijn, zijn duidelijk foto's die genomen zijn van een filmpje. Datzelfde filmpje is ook te zien op de USBstick die u neerlegt. Dit filmpje toont een bijeenkomst van dorpingen die samen eten. Uw vader is aanwezig bij deze bijeenkomst en u wijst ook Shahib Zada aan en een andere oom, daarnaast ook nog een vriend van Shahib Zada die ook voor de NDS zou werken en verder mensen van het dorp. Het filmpje zou genomen zijn in 2005-2006 ter gelegenheid van een vriend van uw oom die uit het buitenland kwam (CGVS, p. 7). Dit filmpje toont inderdaad aan dat uw vader aanwezig was op een dorpsbijeenkomst waarbij ook Shahib Zada aanwezig was, maar ook dit vormt op geen enkele wijze een aantoonbaar bewijs dat Shahib Zada uw oom is of dat er sprake is van een directe verwantschap. Zoals reeds verschillende keren vermeld, wil het CGVS niet betwisten dat Shahib Zada afkomstig is van hetzelfde dorp als u en dat het dus zou kunnen dat hij en uw vader ooit op eenzelfde dorpsbijeenkomst aanwezig zijn geweest, waar dan dit filmpje van werd gemaakt. In verband met de foto's van de overleden Shahib Zada en het ziekenhuisattest over zijn overlijden die u voorlegt, kunnen eenzelfde opmerking gemaakt worden. Ook deze documenten kan u via contacten in het dorp bekomen hebben, maar ze tonen op geen enkele wijze jullie directe verwantschap aan. Bovendien lijken de foto's van het gezicht van de overleden Shahib Zada alsof ze genomen zijn van een film, wat door eender wie op eender welk moment kan gebeurd zijn. Bij dit alles

dient ook te worden benadrukt dat dit ziekenhuisattest een sterk gesolliciteerd karakter heeft aangezien u het nu pas neerlegt bij uw vierde asielaanvraag en nadat u er expliciet om gevraagd werd (CGVS, p. 9). De overige foto's op de USB-stick die u voorlegt zijn louter afdrucken van datzelfde filmpje van de dorpsbijeenkomst in 2005-2006, waarop Shahib Zada -soms moeilijk herkenbaar- te zien is. En daarnaast ook afdrucken waarop een vriend van Shahib Zada, J.(...) S.(...), genaamd te zien is samen met een andere oom van u en ook nog twee afdrucken waarop uw vader te zien is tijdens de bijeenkomst. Verder staan er op de USB-stick nog kopieën van het ziekenhuisattest over het overlijden van Shahib Zada dat u voorlegt en nog enkele filmpjes genomen in een dorp en onderweg, filmpjes van uw vader die praat met de dorpelingen en de landbouwers en een filmpje van de door u verklaarde auto van Shahib Zada die hij kreeg van de autoriteiten en waarin hij om het leven zou gekomen zijn (CGVS, p. 7-8). Met geen enkel beeld aanwezig op deze USB-stick toont u een persoonlijke familieband aan met Shahib Zada. Vervolgens is er de brief die u zou verkregen hebben vanwege de taliban, waarvan u nu het origineel voorlegt maar bij uw eerdere aanvragen reeds een kopie toonde. Bij uw vorige aanvraag werd reeds gesteld dat de documenten die u toen neerlegde niet van die aard waren dat ze de vaststellingen van het CGVS konden wijzigen. Aangezien er geen geloof wordt gehecht aan uw directe verwantschap met Shahib Zada, wordt er ook geen geloof gehecht aan de problemen die u hierdoor na zijn dood zou gekregen hebben. Dezelfde bemerking geldt voor de brief die u voorlegt van de Provincial Council van Kunar over uw problemen. Verder legt u dan nog een bevestigingsbrief neer omtrent uw problemen, geschreven door de malliks van uw dorp, met een bijgevoegde Engelse vertaling. U stelt dit document reeds te hebben voorgelegd bij uw tweede asielaanvraag. Over deze brief kan hetzelfde worden opgemerkt als over de voorgaande documenten. Ook hier gaat het om een sterk gesolliciteerd document dat u op aanvraag bekwaam na uw eerste negatieve beslissing te hebben gekregen. Bovendien dient hierbij de toch wel markante opmerking te worden gemaakt dat één van de geschriften in dit document (in het midden op de tweede bladzijde) identiek is aan het geschrift te zien op de brief die u van de taliban zou verkregen hebben. Eén van de malliks van uw dorp heeft blijkbaar identiek hetzelfde geschrift als een talibanlid van uw regio. Dergelijke vaststelling ondermijnt alleen nog maar meer de authenticiteit van deze documenten. Verder legt u nu het origineel neer van een brief van de Duitse Pashtoun Social Democratic Party (PSDP), waar u lid van zou zijn. In navolging van uw vorige aanvraag, waarbij u een kopie van dit document voorlegde, dient hierbij te worden opgemerkt dat deze brief in geen enkel opzicht een bewijs is voor de problemen die u aanhaalt te hebben gehad in Afghanistan. Wat toen reeds werd gesteld kan nu alleen maar herhaald worden, namelijk dat het volledig onduidelijk is hoe een organisatie die in Duitsland gevestigd is de door u voorgehouden problemen in Afghanistan kan bevestigen. Een dergelijke brief heeft een uitgesproken gesolliciteerd karakter, wat de bewijswaarde van dit document onderuit haalt. Samenvattend kan hier gesteld worden dat u op basis van al deze documenten geen persoonlijke verwantschap aantoonst met de omgekomen deputy chief van de NDS in Kunar, Shahib Zada. Indien deze persoon werkelijk uw oom was dan zou logischerwijze en redelijkerwijze van u verwacht kunnen worden dat u hier gericht bewijsmateriaal van zou kunnen voorleggen, dat wijst op een duidelijk aantoonbare familieband. Er werd u tijdens het gehoor op het CGVS meermaals gevraagd naar dergelijke documenten, zoals familiefoto's of persoonlijke of professionele documenten van uw oom die wijzen op een familieband, maar u slaagt er niet in deze neer te leggen. Het CGVS concludeert dan ook dat u niet aantoonst familie te zijn van Shahib Zada, deputy chief van de NDS in Kunar.

Tot slot zijn er dan de documenten die u voorlegt om uw verklaarde afkomst en recente herkomst uit het dorp Pir Mohamad in de regio Nawabad in het district Asadabad in de provincie Kunar te bewijzen. Hierbij dient te worden opgemerkt dat het CGVS -in navolging van uw voorgaande aanvragen- niet wil betwisten dat u oorspronkelijk van deze regio in Kunar afkomstig bent, dat u er geboren bent en een stuk van uw kinderjaren hebt doorgebracht, maar dat er geen geloof wordt gehecht aan uw recente herkomst van deze plek. Om te beginnen is er de bundel foto's die u voorlegt. Het gaat hier om een oude foto van uw vader en enkele vrienden voor een brug, waarvan u stelt dat het de brug van Nawabad is (CGVS, p. 10), en 3 familiefoto's waarop uw vader en grootmoeder en ook u staan afgebeeld en daarbij ook een vriend van uw vader die jullie kwam bezoeken. Dan legt u nog 2 foto's voor van uw vader met enkele dorpelingen/landbouwers en 7 foto's van uw vader op verschillende plekken in uw geboorteregio. Bij deze laatste 7 foto's dient te worden opgemerkt dat uw vader op al deze beelden identiek dezelfde kledij draagt, dus deze foto's zijn waarschijnlijk op dezelfde dag genomen. Verder legt u dan nog 13 foto's neer van uzelf en enkele vrienden, eveneens genomen in uw geboorteregio. Met al deze beelden toont u louter aan oorspronkelijk afkomstig te zijn van Nawabad in Kunar. Geen enkel beeld is echter een bewijs van uw recente herkomst vandaar. De foto's die u voorlegt van uzelf in de regio bewijzen niet dat u daar recent voor uw vertrek nog woonde, ze kunnen even goed genomen zijn tijdens een bezoek. Verder blijkt duidelijk uit de verklaringen die u aflegt tijdens uw verschillende asielaanvragen en ook uit enkele documenten die u nog voorlegt, dat u de laatste jaren voor uw vertrek naar Europa in Jalalabad stad verbleven heeft en dat uw familie daar naar alle

waarschijnlijkheid op dit moment nog steeds verblijft. Deze bemerking werd reeds gemaakt bij uw eerste asielaanvraag en blijft stand houden. Zoals reeds werd aangehaald in voorgaande beslissingen zijn de tegenstrijdigheden doorheen uw verklaringen over uw recente verblijfplaatsen voor uw vertrek uit Afghanistan dermate groot dat er geen geloof meer kan gehecht worden aan deze verklaringen. Tijdens het interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) bij uw eerste asielaanvraag verklaarde u de laatste 9 jaar voor uw vertrek in de 3e zone van het centrum van Jalalabad te hebben verbleven en u verklaarde een eigen winkel te hebben gehad in Jalalabad en dit ongeveer 5 jaar te hebben gedaan (zie verklaring DVZ bij eerste aanvraag in uw administratief dossier, vraag 9 en vragenlijst van het CGVS ingevuld bij DVZ bij uw eerste aanvraag, vraag 10b). U verklaarde toen eveneens dat uw moeder en broer (die intussen gedood zou zijn) en 2 zussen allemaal in Jalalabad verblijven (zie verklaring DVZ bij eerste aanvraag in uw administratief dossier, vragen 13 en 30). Tijdens uw gehoor bij het CGVS in het kader van uw eerste asielaanvraag verklaarde u echter plots slechts één jaar in Jalalabad te hebben gewoond, gestudeerd en gewerkt, de rest van de tijd zou u steeds bij uw familie hebben verbleven in uw geboortedorp in Nawabad in Kunar en u stelde daarbij ook dat uw moeder nu eveneens in Kunar verblijft (zie gehoorverslag CGVS bij uw eerste asielaanvraag in uw administratief dossier, p. 4). Wanneer u hiermee geconfronteerd werd, verklaarde u dat niet te hebben gezegd bij DVZ. U stelde dat die verklaring niet correct is en dat u het niet aanvaardt, u zou dat niet verklaard hebben (zie gehoorverslag CGVS bij uw eerste asielaanvraag, p. 7). Het hoeft weinig betoog dat deze uitleg geen afdoende verklaring biedt voor het feit dat u op de verschillende vragen die u gesteld werden tijdens uw registratie bij DVZ telkens antwoordde dat zowel u als uw moeder, broer en zussen woonachtig waren in Jalalabad. Tijdens het gehoor nu bij uw vierde asielaanvraag wordt u opnieuw geconfronteerd met deze markante tegenstrijdigheid en wordt er u naar een verklaring hiervoor gevraagd. U kan louter herhalen dat u maar één jaar in Jalalabad woonde en dat u het niet was maar uw vader die 5 jaar een winkel had in Jalalabad (CGVS, p. 11). U voegt daaraan toe dat u toen al op de hoogte was van die fouten en dat u ze heeft gecorrigeerd (CGVS, p. 11). Dit blijkt echter niet uit uw gehoorverslag van het CGVS bij uw eerste aanvraag. Bij het begin van uw gehoor werd u gevraagd of u enige opmerkingen had bij het interview dat had plaats gevonden bij DVZ. U vermeldde één opmerking, namelijk dat uw vader niet van Kunar naar Jalalabad ging maar in Kunar was. Veder werd u naar andere opmerkingen gevraagd, maar u had er geen (zie gehoorverslag CGVS bij eerste aanvraag in uw administratief dossier, p. 2). Ook tijdens het gehoor, wanneer u gevraagd werd naar uw verblijfplaatsen en waar uw familie is haalde u nergens aan dat u bij DVZ een fout gemaakt had en dat u dat wilde corrigeren, u vertelde gewoon plots een heel ander verhaal zonder zelf te kaderen waarom (zie gehoorverslag CGVS bij eerste aanvraag, p. 4-5). Het is pas wanneer u even later met deze markante incoherenties geconfronteerd werd dat u aanhaalde dat het niet correct is (zie gehoorverslag CGVS bij eerste aanvraag, p. 7). U stelt hierop dat het niet in uw interview zou gestaan hebben dat u 9-10 jaar in Jalalabad was, dus dat u het niet kon verbeteren, als u de vraag werd gesteld dan heeft u geantwoord wat juist was (CGVS, p. 12). Dergelijke bewering houdt geen steek. Het staat immers zwart op wit geschreven in de verklaringen die u aflegde bij DVZ in het kader van uw eerste asielaanvraag. Bovendien kan u niet inroepen dat het hier zou gaan om een vertaal fout of miscommunicatie vanwege de tolk bij het eerste interview aangezien het louter gaat om zeer eenvoudige vragen die niet voor misinterpretatie vatbaar zijn, namelijk wat uw laatste adres was in uw land van herkomst, hoelang u daar woonde en waar uw familie verblijft. U kan hier alleen maar op antwoorden dat als het zo was gegaan dat u het dan had gezegd (CGVS, p. 11). Er werd u nu bij uw vierde asielaanvraag nog een kans gegeven om een goede verklaring te geven voor dergelijke tegenstrijdige verklaringen maar wat u zegt kan geenszins gelden als een afdoende verklaring hiervoor. Bovendien staat op het diploma van het secundair onderwijs dat u voorlegt zelfs Nangarhar vermeld als geboorteplaats en ook op de verkiezingskaart die u reeds voorlegde bij uw eerste asielaanvraag staat Jalalabad vermeld als de plaats waar u bent gaan stemmen. U legt nu bij uw vierde aanvraag twee documenten voor om te bewijzen dat er een fout zou geslopen zijn in uw diploma en dat u wel degelijk 11 jaar naar school bent gegaan in Kunar en maar één jaar in Jalalabad. U legt een attest voor van de school waar u naartoe zou zijn gegaan in Kunar om te bevestigen dat u daar 11 jaar school liep en u legt een klacht voor die u zou hebben ingediend via een vriend bij het Ministerie van Onderwijs in Afghanistan om de fout op uw diploma recht te zetten. Deze klacht zou zijn beantwoord en bevestigd door de directeur van het Ministerie van Onderwijs en ook door de school. Over deze documenten kan kort gezegd worden dat ze een zeer duidelijk gesolliciteerd karakter hebben. U legt ze immers pas nu voor bij uw vierde asielaanvraag nadat u 3 keer een negatieve beslissing heeft gekregen van het CGVS. Bovendien dient ook te worden opgemerkt bij deze 2 documenten dat het niet om officiële documenten gaat maar louter om handgeschreven/getypte papieren zonder enige officiële hoofding en enkel stempels die zeer vaag en niet leesbaar zijn. Dergelijke documenten kunnen op uw vraag door eender wie opgesteld zijn. Indien u werkelijk een klacht indiende bij het Ministerie van Onderwijs in Afghanistan dan zou verwacht worden dat u hier een duidelijk officieel document van kan neerleggen. Ook uw verklaringen over waarom er Jalalabad op uw verkiezingskaart staat kunnen niet overtuigen. Uw moeder

zou ziek zijn geweest en jullie zouden haar naar het Public Health Hospital in Jalalabad hebben gebracht en daar zou u een verkiezingskaart hebben gekregen van enkele soldaten (CGVS, p. 12). U zou gezegd hebben dat u van Kunar was maar zij zouden u gezegd hebben dat dat niet uitmaakte (CGVS, p. 12). Dergelijke verklaring overtuigt niet. Op de kaart staan duidelijk uw naam en geboortedatum en dan de provincie Nangarhar vermeld en er staat zelfs 28 september 2008 als inschrijvingsdatum bij (CGVS, p. 12). Deze kaart toont dus duidelijk aan dat u op dat moment in Jalalabad woonde en dat u daar ook bent gaan stemmen. Bij dit alles dient tot slot ook nog te worden benadrukt dat u zeer weinig aannemelijke verklaringen aflegt over het feit dat u niet zou weten waar uw moeder en 2 zussen op dit moment zijn en dat u geen contact meer met hen zou hebben. U verklaart dat ze na de dood van uw broer in de vierde maand van 1393 (juni 2014) werden buiten gegooid door uw oom, bij wie ze verbleven na uw vertrek, omdat hij vreesde voor zijn eigen veiligheid (CGVS, p. 3). U heeft helemaal geen idee waar ze zijn heen getrokken en ze zouden niemand hebben ingelicht over waar ze naartoe gingen (CGVS, p. 4). Hier komt het toch zeer vreemd over dat uw moeder en 2 zussen, 3 vrouwen alleen, in de provincie Kunar zomaar konden vertrekken, zonder enig mannelijk familielid, zonder iemands hulp, zonder iemand in te lichten en ook zonder dat ook maar iemand hen zou gezien hebben. U dan gevraagd hoe ze dan al meer dan een jaar alleen kunnen overleven, aangezien u stelt dat er geen dichte verwanten zijn in de buurt bij wie ze zouden terecht kunnen, verklaart u dit niet te weten (CGVS, p. 4). Uw moeder zou zelfs u, als enige zoon, niet verwittigd hebben over hun vertrek en waar ze heen gingen. U zegt dat uw moeder analfabeet is en niet kan telefoneren (CGVS, p. 4) maar uw zussen zijn er ook bij en hadden dat dan toch wel kunnen doen. U dan gevraagd of zelfs uw moeder voor haar vertrek uw telefoonnummer niet vroeg aan uw oom zodat ze u zou kunnen bereiken, stelt u van niet omdat ze verdrietig was over het verlies van haar zoon (uw andere broer) en bezorgd was waar ze zouden heengaan (CGVS, p. 4). Daarenboven was één van uw zussen gehuwd en volgens uw verklaringen zou zelfs haar man ook geen enkel idee hebben waar zijn vrouw en haar moeder en zus naartoe zijn gegaan (CGVS, p. 4-5). Dergelijke verklaring komt zeer weinig aannemelijk over. U schetst een situatie waarbij 3 vrouwen in Kunar zomaar zouden zijn verdwenen, alleen, zonder dat iemand er iets van weet en dit al meer dan een jaar lang. Er zou ook nooit een onderzoek naar hun verdwijning gestart zijn bij de politie of autoriteiten (CGVS, p. 5). Dergelijke verklaringen kunnen absoluut niet overtuigen en op basis hiervan toont u dan ook niet aan dat uw moeder en zussen werkelijk verdwenen zouden zijn en dat u geen contact meer met hen zou hebben. Met dergelijke verklaringen wekt u de indruk een verhaal te vertellen om te verzwijgen waar uw familie werkelijk verblijft op dit moment. Het CGVS heeft hierbij een sterk vermoeden dat uw familie op dit moment in Jalalabad stad verblijft.

De combinatie van al deze elementen en de vaststelling dat u hier geen afdoende verklaring heeft voor de markante tegenstrijdigheden in uw verklaringen omtrent uw recente herkomst, doen het CGVS concluderen dat u de laatste jaren voor uw vertrek naar Europa in Jalalabad verbleven, gestudeerd en gewerkt heeft en niet in Kunar, zoals u verklaart.

In verband met alle nieuwe documenten die u voorlegt dient te worden toegevoegd dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd, dat Afghaanse documenten zeer weinig waarde hebben gezien de hoge graad van corruptie in Afghanistan. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek door Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben bijgevolg slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas en de identiteit van een Afghaanse asielzoeker.

Uw taskara (Afghaans identiteitsbewijs) die u opnieuw voorlegt is louter een indicatie voor uw Afghaanse nationaliteit, dewelke niet betwist wordt door het CGVS. Deze taskara vormt geen bewijs voor uw recente herkomst uit Nawabad in Kunar. De bundel documenten over opleidingen en cursussen die u gevolgd heeft in België heeft op geen enkele wijze enig verband met uw aangehaalde asielmotieven.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het

gehele Afghaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen die omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan en gezien bovenstaande vaststellingen hieromtrent, dient voor u de veiligheidssituatie in de stad Jalalabad te worden beoordeeld. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van januari 2015; de COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie Jalalabad van 27 februari 2015) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Nangarhar behoort tot de oostelijke regio van Afghanistan. Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. In het bijzonder voor Jalalabad, één van de grotere steden in Afghanistan, dient opgemerkt te worden dat het geweldsniveau er erg verschillend is van de rest van de provincie Nangarhar. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig.

Het gros van het geweld dat in Jalalabad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de Anti-Gouvernementele Elementen (AGE's) die in de stad actief zijn en er aanslagen plegen. Voor het uitvoeren van hun aanslagen maken de opstandelingen veelvuldig gebruik van de zogenaamde magnetische IED's (MIED's). Het doelwit van deze IED's zijn bijna zonder uitzondering de wagens van Afghaanse veiligheidsdiensten en hooggeplaatste overheidsmedewerkers. Daarnaast vonden er in Jalalabad ook enkele zelfmoordaanslagen en complexe aanslagen plaats. Deze aanslagen passen zonder uitzondering binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de grote steden in Afghanistan, met name complexe aanslagen die gericht zijn tegen high profile'-doelwitten waarbij overheidsgebouwen, gebouwen van Afghaanse veiligheidsdiensten, en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale aanwezigheid geviseerd worden. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat het merendeel van de conflictgerelateerde incidenten in Jalalabad IED-ontdekkingen, arrestaties en het ontdekken van wapenopslagplaatsen zijn. Hoewel dit inherent een groot potentieel inhoudt op gewelddadige incidenten, wijst dit vooral op de capaciteit van de Afghaanse veiligheidsdiensten om dergelijk geweld te voorkomen.

Hoewel de aard van het gebruikte geweld er voor zorgt dat er soms burgerslachtoffers vallen, is het duidelijk dat Afghaanse burgers geen doelwit zijn voor de opstandelingen in Jalalabad. Willekeurige

aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet vaak voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand, ook tijdens de toename van het aantal aanslagen in Jalalabad. Ook de recente aanslag van 18 april 2015 kadert binnen dit patroon. Hoewel bij deze zelfmoordaanslag verschillende burgerslachtoffers te betreuren waren, was het doelwit van de aanslag het Afghaans veiligheidspersoneel en andere overheidsmedewerkers die aan de bank stonden aan te schuiven om hun loon af te halen.

De impact van de hierboven beschreven aanslagen is tot slot niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de provinciehoofdstad Jalalabad met enige regelmaat terreuraanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Jalalabad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de stad Jalalabad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (COI Focus Afghanistan: Islamitische Staat in Afghanistan van 10 juli 2015, waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat IS actief is in de provincie Nangarhar, en er de taliban bestrijdt. Sinds midden mei 2015 braken er op verschillende malen hevige en dodelijke gevechten uit tussen strijders van de taliban en IS. Deze incidenten zijn evenwel geconcentreerd in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar die grenzen aan Pakistan. Het CGVS benadrukt dat aan asielzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend omwille van de algemene toestand in hun regio van herkomst, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. In casu werd evenwel vastgesteld dat u recent afkomstig bent van de stad Jalalabad. Het CGVS herhaalt en benadrukt dat Jalalabad een stad is die, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden, stevig in handen is van de overheid en relatief veilig is. De stad Jalalabad blijft bovendien nog steeds een toevluchtsoord voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten. Er is voor burgers in Jalalabad actueel geen reëel risico om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de stad Jalalabad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. Volledigheidshalve merkt het CGVS nog op dat de gevechten tussen IS en de taliban evenmin een impact hebben op de veiligheid op de weg van Kabul naar de stad Jalalabad. Deze gevechten zijn immers geconcentreerd in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar, terwijl de weg ten noorden van Jalalabad Nangarhar binnenkomt vanuit de provincie Laghman.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel I, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: de Conventie van Genève) en van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal), met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.

St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

2.5. In het kader van verzoekers eerste asielaanvraag werd door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers asielrelaas. Bij arrest met nummer 122 507 van 14 april 2014 verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verzoekers beroep aangezien hij niet ter terechtzitting verscheen en evenmin vertegenwoordigd werd. In het kader van verzoekers tweede asielaanvraag werd door het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag genomen omdat verzoeker geen geloofwaardige nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet aanbracht. Tegen deze beslissing ging verzoeker niet in beroep. In het kader van verzoekers derde asielaanvraag werd door het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag genomen omdat verzoeker zijn aanvraag volledig baseerde op de ongeloofwaardig bevonden motieven die hij reeds uiteenzette in het kader van zijn eerste aanvraag en de door hem neergelegde documenten niet van die aard waren om eerdere vaststellingen te weerleggen. Tegen deze beslissing ging verzoeker niet in beroep.

In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad evenmin geloof hechten aan de in het kader van zijn huidige en vierde asielaanvraag aangebrachte asielmotieven. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelde desbetreffend terecht het volgende:

“Op basis van uw verklaringen wordt door het CGVS opnieuw geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond heeft. De reden waarom u niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie noch voor de status van subsidiair beschermde is dat u geen nieuwe elementen naar voren brengt die toelaten de eerder genomen weigeringsbeslissingen te wijzigen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het CGVS inzake uw eerste asielaanvraag reeds op 18 december 2013 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus nam omdat de aannemelijkheid en geloofwaardigheid van uw asielrelaas was ondermijnd en er geen geloof kon worden gehecht aan uw asielmotieven. De RvV verwierp uw beroep aangezien u niet op de terechtzitting verscheen en ook niet vertegenwoordigd werd. Uw tweede en derde asielaanvraag werden door het CGVS niet in overweging genomen aangezien u geen geloofwaardige nieuwe elementen aanbracht die een ander licht zouden kunnen werpen op uw asielaanvraag en de voorgaande beslissing van het CGVS zouden kunnen wijzigen. U ging niet in beroep tegen deze beide beslissingen. Het CGVS kan zich er dan ook toe beperken om heden in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken die u nu aanhaalt bij uw vierde asielaanvraag, dit weliswaar in het licht van alle in uw dossier aanwezige elementen. Hierbij moet worden opgemerkt dat u in uw huidige asielrelaas verder bouwt op uw initieel asielrelaas, waar u aan vasthoudt (CGVS, p. 13), en dat door het CGVS als ongeloofwaardig werd bevonden. Hierdoor kan er ook aan uw huidige asielrelaas geen geloof gehecht worden.

U gevraagd naar de redenen van uw huidige vierde asielaanvraag en of er nieuwe elementen zijn die u wenst toe te voegen, nieuwe dingen die intussen sinds uw vorige asielaanvraag gebeurd zijn, dan herhaalt u louter de zaken die u bij uw voorgaande aanvragen reeds uiteenzette. U stelt dat de taliban u nog steeds zoeken, dat uw vader vermist is en dat uw broer werd gedood (CGVS, p. 13). Dit zijn allemaal zaken die u reeds vertelde bij uw eerste, tweede en derde asielaanvraag en waaromtrent geoordeeld werd dat hier geen geloof aan kan gehecht worden. U dan gesteld dat u deze elementen reeds bij uw voorgaande asielaanvragen aanhaalde en u nog een keer expliciet gevraagd of er nog nieuwe elementen zijn die u wenst toe te voegen bij uw vierde aanvraag, blijft uw antwoord weinig zeggend en valt u wederom in herhaling. U stelt dat ze de vrouwen niet kunnen aanvallen en dat u gedood zal worden als u zal terugkeren, ze zoeken u overal en ze kwamen naar uw dorp en naar uw tante in Dandono (CGVS, p. 13). Gezien er geen geloof wordt gehecht aan de problemen die u stelt te hebben gehad met de taliban, kan er ook geen geloof gehecht worden aan deze blote bewering dat ze u nog overal zouden zoeken en u zouden doden bij terugkeer. U nog een keer gevraagd of de meer recente door u verklaarde dood van uw broer rechtstreeks verbonden is met de problemen die u had met de taliban en ook de redenen waarom uw vader verdwenen zou zijn, stelt u van wel, het is allemaal omwille van hetzelfde probleem (CGVS, p. 13). Aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het initieel probleem dat u ophangt, namelijk uw verwantschap met Shahib Zada, de provinciale deputy chief van de NDS in Kunar, die gedood werd in een bomaanslag in Nawabad in januari 2011 en waarover u zou gerapporteerd hebben aan de Afghaanse autoriteiten, kan er ook geen geloof gehecht worden aan alle gebeurtenissen die u hier verder aan verbindt. U kreeg bij uw vierde asielaanvraag opnieuw een kans om uw verwantschap met deze meneer Shahib Zada aan te tonen, maar u bent hier niet in geslaagd. Noch op basis van de documenten die u neerlegt (zie hieronder), noch op basis van de verklaringen die u aflegt, toont u een persoonlijke familieband aan tussen u en deputy chief Shahib Zada die in 2011 om het leven kwam. Het CGVS wil niet betwisten dat u deze man kent en dat u oorspronkelijk misschien van hetzelfde dorp in Kunar afkomstig bent als hem, maar u slaagt er niet in aan te tonen dat hij uw oom is. U gevraagd of u wat meer kan vertellen over het werk van uw oom als deputy chief bij de NDS in Kunar en wat u erover weet, blijft u zeer vaag en kan u alleen maar herhalen dat hij deputy van de intelligence was en dat ze hun werk daar niet tonen, dat dat geheim is (CGVS, p. 8). U dan gevraagd wat zijn concrete functie juist was bij de intelligence dienst, blijft u opnieuw louter oppervlakkig en stelt u dat hij dagelijks naar kantoor ging maar dat u niet weet wat hij daar deed want u was er niet dagelijks bij (CGVS, p. 8). Hij zei u niets want u was heel jong op dat moment (CGVS, p. 9). Het feit dat u nog jong was is hier echter geen afdoende verklaring voor het feit dat uw oom u nooit iets zou verteld hebben over zijn werk. Op het moment van zijn dood in januari 2011 was u immers reeds 21 jaar oud, wat helemaal niet zo jong is dat hij u daarom niets zou kunnen vertellen. U heeft verder geen idee hoelang 'uw oom' zou gewerkt hebben bij de NDS in Kunar en hoe hij daar is beginnen werken. Sinds lang denkt u maar exact weet u het niet (CGVS, p. 9). Overigens is het ook al vreemd dat u niet meer informatie over uw oom via uw eigen familie te weten kwam, het was immers zoals u verklaart toch uw oom. Indien het hier werkelijk om uw oom zou gaan die deputy chief was bij de NDS, die om het leven kwam bij een bomaanslag en omwille van wie u in de problemen kwam en uw land diende te verlaten en omwille van wie eveneens uw vader zou verdwenen zijn en uw broer zou gedood zijn, dan zou toch logischerwijze en redelijkerwijze van u verwacht mogen worden dat u hier op een meer concrete en doorleefde wijze over zou kunnen vertellen. Het feit dat u dit niet kan, bevestigt alleen maar de voorgaande appreciatie bij uw eerdere asielaanvragen, namelijk dat u uw persoonlijke familieband met Shahib Zada niet aantoonst. U vervolgens gevraagd wie de baas was van uw oom, stelt u dat dit Dr. A.(...) was (CGVS, p. 9). Tijdens uw gehoor op het CGVS bij uw eerste asielaanvraag verklaarde u echter dat de baas van uw oom A.(...) A.(...) F.(...) was (zie gehoorverslag CGVS van uw eerste

asielaanvraag in uw administratief dossier, p. 9). U hiermee geconfronteerd stelt u deze laatste naam nooit te hebben gehoord (CGVS, p. 9). U hebt deze naam echter letterlijk zelf vermeld bij uw eerste aanvraag. U ontkent dit en stelt dat u Dr. A.(...) kent maar nooit gehoord heeft van die andere naam (CGVS, p. 9). U denkt dat het om een misverstand in de vertaling zou kunnen gaan (CGVS, p. 9). Het gaat hier echter gewoon om de vraag naar een naam en de vertaling hiervan, het lijkt dan ook weinig aannemelijk dat daarin een misverstand kan geslopen zijn bij de vertaling. U kan hier alleen maar aan toevoegen dat wat u zei niet in uw geheugen is en dat u het zich niet kan herinneren (CGVS, p. 9). Dergelijke incoherentie in uw verklaringen plaatst ernstige twijfels bij uw geloofwaardigheid. In verband met de documenten die u voorlegt over Shahib Zada wordt hieronder uitvoerig uitgelegd waarom ook deze documenten geen persoonlijke familieband tussen u en hem aantonen.

Uit bovengestelde argumentatie dient te worden besloten dat u geen elementen aanbrengt die een ander licht zouden werpen op de eerdere beoordeling van uw asielmotieven. U heeft met andere woorden niet aangetoond dat u een gegronde vrees voor vervolging of reële kans op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet hebt. De eerdere weigeringsbeslissing van het CGVS blijft bijgevolg behouden.

De nieuwe documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. In verband met deze documenten dient te worden opgemerkt dat deze enkel bewijswaarde hebben indien zij worden ondersteund door een geloofwaardig en coherent asielrelaas, wat in casu niet het geval blijkt te zijn.

Om te beginnen zijn er de documenten die u voorlegt over 'uw oom' Shahib Zada, en over de problemen die u zou gehad hebben gerelateerd aan zijn dood. Uit bovenstaande argumentatie blijkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw persoonlijke verwantschap met deze Shahib Zada. De documenten die u hieromtrent voorlegt zijn niet van die aard dat ze deze appreciatie kunnen wijzigen. Het persartikel over zijn dood, dat u voor een tweede maal voorlegt is geenszins een bewijs voor jullie familieband. Het gaat hier louter om een internetprint die eender wie kan opzoeken en afdrukken. Bovendien dient hierbij te worden opgemerkt dat de enige informatie die u tijdens het gehoor kan geven over de dood van Shahib Zada, letterlijk terug te vinden is in dit artikel. De 3 foto's die u voorlegt van Shahib Zada zittend in zijn kantoor, staand voor zijn huis en tijdens een vergadering/dorpsraad zijn evenmin een bewijs voor jullie persoonlijke familieband. Het gaat hier niet om familiefoto's, het zijn foto's waarop meneer Shahib Zada afgebeeld is in een professionele context en voor een muur. Met deze beelden toont u niet aan dat Shahib Zada uw oom is. Gezien in bovenstaande argumentatie ook reeds werd aangehaald dat het CGVS niet wil betwisten dat Shahib Zada afkomstig was van hetzelfde dorp als u, lijkt het dan ook aannemelijk dat u via via wel aan dergelijke beelden kan geraken. Een directe familieband toont u hier echter niet mee aan. Bovendien heeft u geen idee wanneer en op welke gelegenheid deze foto's werden genomen en blijkt u ook niemand van de dorpingen op één van de foto's te kennen (CGVS, p. 7). De overige 2 foto's die u voorlegt waarop Shahib Zada zou te zien zijn, zijn duidelijk foto's die genomen zijn van een filmpje. Datzelfde filmpje is ook te zien op de USBstick die u neerlegt. Dit filmpje toont een bijeenkomst van dorpingen die samen eten. Uw vader is aanwezig bij deze bijeenkomst en u wijst ook Shahib Zada aan en een andere oom, daarnaast ook nog een vriend van Shahib Zada die ook voor de NDS zou werken en verder mensen van het dorp. Het filmpje zou genomen zijn in 2005-2006 ter gelegenheid van een vriend van uw oom die uit het buitenland kwam (CGVS, p. 7). Dit filmpje toont inderdaad aan dat uw vader aanwezig was op een dorpsbijeenkomst waarbij ook Shahib Zada aanwezig was, maar ook dit vormt op geen enkele wijze een aantoonbaar bewijs dat Shahib Zada uw oom is of dat er sprake is van een directe verwantschap. Zoals reeds verschillende keren vermeld, wil het CGVS niet betwisten dat Shahib Zada afkomstig is van hetzelfde dorp als u en dat het dus zou kunnen dat hij en uw vader ooit op eenzelfde dorpsbijeenkomst aanwezig zijn geweest, waar dan dit filmpje van werd gemaakt. In verband met de foto's van de overleden Shahib Zada en het ziekenhuisattest over zijn overlijden die u voorlegt, kunnen eenzelfde opmerking gemaakt worden. Ook deze documenten kan u via contacten in het dorp bekomen hebben, maar ze tonen op geen enkele wijze jullie directe verwantschap aan. Bovendien lijken de foto's van het gezicht van de overleden Shahib Zada alsof ze genomen zijn van een film, wat door eender wie op eender welk moment kan gebeurd zijn. Bij dit alles dient ook te worden benadrukt dat dit ziekenhuisattest een sterk gesolliciteerd karakter heeft aangezien u het nu pas neerlegt bij uw vierde asielaanvraag en nadat u er expliciet om gevraagd werd (CGVS, p. 9). De overige foto's op de USB-stick die u voorlegt zijn louter afdrukken van datzelfde filmpje van de dorpsbijeenkomst in 2005-2006, waarop Shahib Zada -soms moeilijk herkenbaar- te zien is. En daarnaast ook afdrukken waarop een vriend van Shahib Zada, J.(...) S.(...), genaamd te zien is samen met een andere oom van u en ook nog twee afdrukken waarop uw vader te zien is tijdens de bijeenkomst. Verder staan er op de USB-stick nog kopieën van het ziekenhuisattest over het overlijden

van Shahib Zada dat u voorlegt en nog enkele filmpjes genomen in een dorp en onderweg, filmpjes van uw vader die praat met de dorpelingen en de landbouwers en een filmpje van de door u verklaarde auto van Shahib Zada die hij kreeg van de autoriteiten en waarin hij om het leven zou gekomen zijn (CGVS, p. 7-8). Met geen enkel beeld aanwezig op deze USB-stick toont u een persoonlijke familieband aan met Shahib Zada. Vervolgens is er de brief die u zou verkregen hebben vanwege de taliban, waarvan u nu het origineel voorlegt maar bij uw eerdere aanvragen reeds een kopie toonde. Bij uw vorige aanvraag werd reeds gesteld dat de documenten die u toen neerlegde niet van die aard waren dat ze de vaststellingen van het CGVS konden wijzigen. Aangezien er geen geloof wordt gehecht aan uw directe verwantschap met Shahib Zada, wordt er ook geen geloof gehecht aan de problemen die u hierdoor na zijn dood zou gekregen hebben. Dezelfde bemerking geldt voor de brief die u voorlegt van de Provincial Council van Kunar over uw problemen. Verder legt u dan nog een bevestigingsbrief neer omtrent uw problemen, geschreven door de malliks van uw dorp, met een bijgevoegde Engelse vertaling. U stelt dit document reeds te hebben voorgelegd bij uw tweede asielaanvraag. Over deze brief kan hetzelfde worden opgemerkt als over de voorgaande documenten. Ook hier gaat het om een sterk gesolliciteerd document dat u op aanvraag bekwaam na uw eerste negatieve beslissing te hebben gekregen. Bovendien dient hierbij de toch wel markante opmerking te worden gemaakt dat één van de geschriften in dit document (in het midden op de tweede bladzijde) identiek is aan het geschrift te zien op de brief die u van de taliban zou verkregen hebben. Eén van de malliks van uw dorp heeft blijkbaar identiek hetzelfde geschrift als een talibanlid van uw regio. Dergelijke vaststelling ondermijnt alleen nog maar meer de authenticiteit van deze documenten. Verder legt u nu het origineel neer van een brief van de Duitse Pashtoun Social Democratic Party (PSDP), waar u lid van zou zijn. In navolging van uw vorige aanvraag, waarbij u een kopie van dit document voorlegde, dient hierbij te worden opgemerkt dat deze brief in geen enkel opzicht een bewijs is voor de problemen die u aanhaalt te hebben gehad in Afghanistan. Wat toen reeds werd gesteld kan nu alleen maar herhaald worden, namelijk dat het volledig onduidelijk is hoe een organisatie die in Duitsland gevestigd is de door u voorgehouden problemen in Afghanistan kan bevestigen. Een dergelijke brief heeft een uitgesproken gesolliciteerd karakter, wat de bewijswaarde van dit document onderuit haalt. Samenvattend kan hier gesteld worden dat u op basis van al deze documenten geen persoonlijke verwantschap aantoonst met de omgekomen deputy chief van de NDS in Kunar, Shahib Zada. Indien deze persoon werkelijk uw oom was dan zou logischerwijze en redelijkerwijze van u verwacht kunnen worden dat u hier gericht bewijsmateriaal van zou kunnen voorleggen, dat wijst op een duidelijk aantoonbare familieband. Er werd u tijdens het gehoor op het CGVS meermaals gevraagd naar dergelijke documenten, zoals familiefoto's of persoonlijke of professionele documenten van uw oom die wijzen op een familieband, maar u slaagt er niet in deze neer te leggen. Het CGVS concludeert dan ook dat u niet aantoonst familie te zijn van Shahib Zada, deputy chief van de NDS in Kunar.

Tot slot zijn er dan de documenten die u voorlegt om uw verklaarde afkomst en recente herkomst uit het dorp Pir Mohamad in de regio Nawabad in het district Asadabad in de provincie Kunar te bewijzen. Hierbij dient te worden opgemerkt dat het CGVS -in navolging van uw voorgaande aanvragen- niet wil betwisten dat u oorspronkelijk van deze regio in Kunar afkomstig bent, dat u er geboren bent en een stuk van uw kinderjaren hebt doorgebracht, maar dat er geen geloof wordt gehecht aan uw recente herkomst van deze plek. Om te beginnen is er de bundel foto's die u voorlegt. Het gaat hier om een oude foto van uw vader en enkele vrienden voor een brug, waarvan u stelt dat het de brug van Nawabad is (CGVS, p. 10), en 3 familiefoto's waarop uw vader en grootmoeder en ook u staan afgebeeld en daarbij ook een vriend van uw vader die jullie kwam bezoeken. Dan legt u nog 2 foto's voor van uw vader met enkele dorpelingen/landbouwers en 7 foto's van uw vader op verschillende plekken in uw geboorteregio. Bij deze laatste 7 foto's dient te worden opgemerkt dat uw vader op al deze beelden identiek dezelfde kledij draagt, dus deze foto's zijn waarschijnlijk op dezelfde dag genomen. Verder legt u dan nog 13 foto's neer van uzelf en enkele vrienden, eveneens genomen in uw geboorteregio. Met al deze beelden toont u louter aan oorspronkelijk afkomstig te zijn van Nawabad in Kunar. Geen enkel beeld is echter een bewijs van uw recente herkomst vandaar. De foto's die u voorlegt van uzelf in de regio bewijzen niet dat u daar recent voor uw vertrek nog woonde, ze kunnen even goed genomen zijn tijdens een bezoek. Verder blijkt duidelijk uit de verklaringen die u aflegt tijdens uw verschillende asielaanvragen en ook uit enkele documenten die u nog voorlegt, dat u de laatste jaren voor uw vertrek naar Europa in Jalalabad stad verbleven heeft en dat uw familie daar naar alle waarschijnlijkheid op dit moment nog steeds verblijft. Deze bemerking werd reeds gemaakt bij uw eerste asielaanvraag en blijft stand houden. Zoals reeds werd aangehaald in voorgaande beslissingen zijn de tegenstrijdigheden doorheen uw verklaringen over uw recente verblijfplaatsen voor uw vertrek uit Afghanistan dermate groot dat er geen geloof meer kan gehecht worden aan deze verklaringen. Tijdens het interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) bij uw eerste asielaanvraag verklaarde u de laatste 9 jaar voor uw vertrek in de 3e zone van het centrum van Jalalabad te hebben verbleven en u

verklaarde een eigen winkel te hebben gehad in Jalalabad en dit ongeveer 5 jaar te hebben gedaan (zie verklaring DVZ bij eerste aanvraag in uw administratief dossier, vraag 9 en vragenlijst van het CGVS ingevuld bij DVZ bij uw eerste aanvraag, vraag 10b). U verklaarde toen eveneens dat uw moeder en broer (die intussen gedood zou zijn) en 2 zussen allemaal in Jalalabad verblijven (zie verklaring DVZ bij eerste aanvraag in uw administratief dossier, vragen 13 en 30). Tijdens uw gehoor bij het CGVS in het kader van uw eerste asielaanvraag verklaarde u echter plots slechts één jaar in Jalalabad te hebben gewoond, gestudeerd en gewerkt, de rest van de tijd zou u steeds bij uw familie hebben verbleven in uw geboortedorp in Nawabad in Kunar en u stelde daarbij ook dat uw moeder nu eveneens in Kunar verblijft (zie gehoorverslag CGVS bij uw eerste asielaanvraag in uw administratief dossier, p. 4). Wanneer u hiermee geconfronteerd werd, verklaarde u dat niet te hebben gezegd bij DVZ. U stelde dat die verklaring niet correct is en dat u het niet aanvaardt, u zou dat niet verklaard hebben (zie gehoorverslag CGVS bij uw eerste asielaanvraag, p. 7). Het hoeft weinig betoog dat deze uitleg geen afdoende verklaring biedt voor het feit dat u op de verschillende vragen die u gesteld werden tijdens uw registratie bij DVZ telkens antwoordde dat zowel u als uw moeder, broer en zussen woonachtig waren in Jalalabad. Tijdens het gehoor nu bij uw vierde asielaanvraag wordt u opnieuw geconfronteerd met deze markante tegenstrijdigheid en wordt er u naar een verklaring hiervoor gevraagd. U kan louter herhalen dat u maar één jaar in Jalalabad woonde en dat u het niet was maar uw vader die 5 jaar een winkel had in Jalalabad (CGVS, p. 11). U voegt daaraan toe dat u toen al op de hoogte was van die fouten en dat u ze heeft gecorrigeerd (CGVS, p. 11). Dit blijkt echter niet uit uw gehoorverslag van het CGVS bij uw eerste aanvraag. Bij het begin van uw gehoor werd u gevraagd of u enige opmerkingen had bij het interview dat had plaats gevonden bij DVZ. U vermeldde één opmerking, namelijk dat uw vader niet van Kunar naar Jalalabad ging maar in Kunar was. Veder werd u naar andere opmerkingen gevraagd, maar u had er geen (zie gehoorverslag CGVS bij eerste aanvraag in uw administratief dossier, p. 2). Ook tijdens het gehoor, wanneer u gevraagd werd naar uw verblijfplaatsen en waar uw familie is haalde u nergens aan dat u bij DVZ een fout gemaakt had en dat u dat wilde corrigeren, u vertelde gewoon plots een heel ander verhaal zonder zelf te kaderen waarom (zie gehoorverslag CGVS bij eerste aanvraag, p. 4-5). Het is pas wanneer u even later met deze markante incoherenties geconfronteerd werd dat u aanhaalde dat het niet correct is (zie gehoorverslag CGVS bij eerste aanvraag, p. 7). U stelt hierop dat het niet in uw interview zou gestaan hebben dat u 9-10 jaar in Jalalabad was, dus dat u het niet kon verbeteren, als u de vraag werd gesteld dan heeft u geantwoord wat juist was (CGVS, p. 12). Dergelijke bewering houdt geen steek. Het staat immers zwart op wit geschreven in de verklaringen die u aflegde bij DVZ in het kader van uw eerste asielaanvraag. Bovendien kan u niet inroepen dat het hier zou gaan om een vertaal fout of miscommunicatie vanwege de tolk bij het eerste interview aangezien het louter gaat om zeer eenvoudige vragen die niet voor misinterpretatie vatbaar zijn, namelijk wat uw laatste adres was in uw land van herkomst, hoelang u daar woonde en waar uw familie verblijft. U kan hier alleen maar op antwoorden dat als het zo was gegaan dat u het dan had gezegd (CGVS, p. 11). Er werd u nu bij uw vierde asielaanvraag nog een kans gegeven om een goede verklaring te geven voor dergelijke tegenstrijdige verklaringen maar wat u zegt kan geenszins gelden als een afdoende verklaring hiervoor. Bovendien staat op het diploma van het secundair onderwijs dat u voorlegt zelfs Nangarhar vermeld als geboorteplaats en ook op de verkiezingskaart die u reeds voorlegde bij uw eerste asielaanvraag staat Jalalabad vermeld als de plaats waar u bent gaan stemmen. U legt nu bij uw vierde aanvraag twee documenten voor om te bewijzen dat er een fout zou geslopen zijn in uw diploma en dat u wel degelijk 11 jaar naar school bent gegaan in Kunar en maar één jaar in Jalalabad. U legt een attest voor van de school waar u naartoe zou zijn gegaan in Kunar om te bevestigen dat u daar 11 jaar school liep en u legt een klacht voor die u zou hebben ingediend via een vriend bij het Ministerie van Onderwijs in Afghanistan om de fout op uw diploma recht te zetten. Deze klacht zou zijn beantwoord en bevestigd door de directeur van het Ministerie van Onderwijs en ook door de school. Over deze documenten kan kort gezegd worden dat ze een zeer duidelijk gesolliciteerd karakter hebben. U legt ze immers pas nu voor bij uw vierde asielaanvraag nadat u 3 keer een negatieve beslissing heeft gekregen van het CGVS. Bovendien dient ook te worden opgemerkt bij deze 2 documenten dat het niet om officiële documenten gaat maar louter om handgeschreven/getypte papieren zonder enige officiële hoofding en enkel stempels die zeer vaag en niet leesbaar zijn. Dergelijke documenten kunnen op uw vraag door eender wie opgesteld zijn. Indien u werkelijk een klacht indiende bij het Ministerie van Onderwijs in Afghanistan dan zou verwacht worden dat u hier een duidelijk officieel document van kan neerleggen. Ook uw verklaringen over waarom er Jalalabad op uw verkiezingskaart staat kunnen niet overtuigen. Uw moeder zou ziek zijn geweest en jullie zouden haar naar het Public Health Hospital in Jalalabad hebben gebracht en daar zou u een verkiezingskaart hebben gekregen van enkele soldaten (CGVS, p. 12). U zou gezegd hebben dat u van Kunar was maar zij zouden u gezegd hebben dat dat niet uitmaakte (CGVS, p. 12). Dergelijke verklaring overtuigt niet. Op de kaart staan duidelijk uw naam en geboortedatum en dan de provincie Nangarhar vermeld (...) (CGVS, p. 12). Deze kaart toont dus duidelijk aan dat u op dat moment in Jalalabad woonde en dat u daar ook bent gaan stemmen. Bij dit

alles dient tot slot ook nog te worden benadrukt dat u zeer weinig aannemelijke verklaringen aflegt over het feit dat u niet zou weten waar uw moeder en 2 zussen op dit moment zijn en dat u geen contact meer met hen zou hebben. U verklaart dat ze na de dood van uw broer in de vierde maand van 1393 (juni 2014) werden buiten gegooid door uw oom, bij wie ze verbleven na uw vertrek, omdat hij vreesde voor zijn eigen veiligheid (CGVS, p. 3). U heeft helemaal geen idee waar ze zijn heen getrokken en ze zouden niemand hebben ingelicht over waar ze naartoe gingen (CGVS, p. 4). Hier komt het toch zeer vreemd over dat uw moeder en 2 zussen, 3 vrouwen alleen, in de provincie Kunar zomaar konden vertrekken, zonder enig mannelijk familielid, zonder iemands hulp, zonder iemand in te lichten en ook zonder dat ook maar iemand hen zou gezien hebben. U dan gevraagd hoe ze dan al meer dan een jaar alleen kunnen overleven, aangezien u stelt dat er geen dichte verwanten zijn in de buurt bij wie ze zouden terecht kunnen, verklaart u dit niet te weten (CGVS, p. 4). Uw moeder zou zelfs u, als enige zoon, niet verwittigd hebben over hun vertrek en waar ze heen gingen. U zegt dat uw moeder analfabeet is en niet kan telefoneren (CGVS, p. 4) maar uw zussen zijn er ook bij en hadden dat dan toch wel kunnen doen. U dan gevraagd of zelfs uw moeder voor haar vertrek uw telefoonnummer niet vroeg aan uw oom zodat ze u zou kunnen bereiken, stelt u van niet omdat ze verdrietig was over het verlies van haar zoon (uw andere broer) en bezorgd was waar ze zouden heengaan (CGVS, p. 4). Daarenboven was één van uw zussen gehuwd en volgens uw verklaringen zou zelfs haar man ook geen enkel idee hebben waar zijn vrouw en haar moeder en zus naartoe zijn gegaan (CGVS, p. 4-5). Dergelijke verklaring komt zeer weinig aannemelijk over. U schetst een situatie waarbij 3 vrouwen in Kunar zomaar zouden zijn verdwenen, alleen, zonder dat iemand er iets van weet en dit al meer dan een jaar lang. Er zou ook nooit een onderzoek naar hun verdwijning gestart zijn bij de politie of autoriteiten (CGVS, p. 5). Dergelijke verklaringen kunnen absoluut niet overtuigen en op basis hiervan toont u dan ook niet aan dat uw moeder en zussen werkelijk verdwenen zouden zijn en dat u geen contact meer met hen zou hebben. Met dergelijke verklaringen wekt u de indruk een verhaal te vertellen om te verzwijgen waar uw familie werkelijk verblijft op dit moment. Het CGVS heeft hierbij een sterk vermoeden dat uw familie op dit moment in Jalalabad stad verblijft.

De combinatie van al deze elementen en de vaststelling dat u hier geen afdoende verklaring heeft voor de markante tegenstrijdigheden in uw verklaringen omtrent uw recente herkomst, doen het CGVS concluderen dat u de laatste jaren voor uw vertrek naar Europa in Jalalabad verbleven, gestudeerd en gewerkt heeft en niet in Kunar, zoals u verklaart.

In verband met alle nieuwe documenten die u voorlegt dient te worden toegevoegd dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd, dat Afghaanse documenten zeer weinig waarde hebben gezien de hoge graad van corruptie in Afghanistan. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek door Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben bijgevolg slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas en de identiteit van een Afghaanse asielzoeker.

Uw taskara (Afghaans identiteitsbewijs) die u opnieuw voorlegt is louter een indicatie voor uw Afghaanse nationaliteit, dewelke niet betwist wordt door het CGVS. Deze taskara vormt geen bewijs voor uw recente herkomst uit Nawabad in Kunar. De bundel documenten over opleidingen en cursussen die u gevolgd heeft in België heeft op geen enkele wijze enig verband met uw aangehaalde asielmotieven. (...)"

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk en vinden alle steun in het administratief dossier.

Verzoeker meent dat er in zijn hoofde wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève. Hij wijst erop dat het *in casu* niet alleen gaat om een vrees voor vervolging maar ook om reeds ondergane vervolgingen. Uit het feitenrelaas zou immers blijken dat verzoeker en zijn familie het slachtoffer zijn geweest van ernstige bedreigingen en dat zijn oom en broer door de taliban werden vermoord. Daarom is volgens verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan het risico om opnieuw slachtoffer te worden, *a fortiori* in de huidige omstandigheden, zeer groot. De Raad wijst verzoeker erop dat hij zodoende geen afbreuk doet aan de in de bestreden beslissing terdege gemotiveerde conclusie dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin noch een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming heeft aangetoond. Immers, in de bestreden beslissing wordt uiteengezet waarom de nieuwe elementen die verzoeker naar aanleiding van huidige asielaanvraag heeft aangebracht geen ander licht werpen op het oordeel dat aan zijn persoonlijke verwantschap met S. Z., en bijgevolg aan de problemen die hij zou gehad hebben gerelateerd aan diens dood, geen geloof kan

worden gehecht. De argumenten die verzoeker in onderhavig verzoekschrift naar voren brengt zijn niet van die aard dat ze de concrete en pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing, die alle steun vinden in het administratief dossier, vermogen te weerleggen.

Verzoeker is bovendien van mening dat, om zijn persoonlijke vrees beter te kunnen begrijpen, het aangewezen lijkt rekening te houden met de politieke, historische en actuele situatie in Afghanistan, "*en zich niet te beperken tot een restrictieve lezing van bepaalde geïsoleerde elementen*". Hij werpt in dit verband op dat mensen die niet willen samenwerken met de taliban door hen worden vervolgd en dat wie wel met hen zou samenwerken het risico loopt te worden vervolgd door de autoriteiten. Verder wijst hij erop dat de regio waarvan hij afkomstig is, de provincie Kunar, geteisterd wordt door een hoge graad van mensenrechtenschendingen, die zich zowel aan de kant van de taliban als aan de kant van de overheid werden vastgesteld. De Raad merkt evenwel op dat bovenstaand betoog niet dienstig is, in de mate dat een verwijzing naar de algemene toestand in het land of de regio van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker daar werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hieromtrent in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Nog daargelaten dat verzoeker zijn recente herkomst uit Kunar niet aannemelijk heeft gemaakt, doet het gegeven dat verzoekers (oorspronkelijke) afkomst niet wordt betwist hieraan geen afbreuk.

Waar verzoeker verwijst naar een aantal paragrafen uit het 'UNHCR Handbook on procedures and criteria for determining refugee status' om te betogen dat de bewijslast bij asielaanvragen moet worden beoordeeld "*met een welbepaalde soepelheid*" en dat aan de kandidaat-vluchteling het voordeel van de twijfel is gegund, op voorwaarde dat zijn vluchtverhaal geloofwaardig is, weerlegt hij de concrete en pertinente vaststellingen aangaande de algehele ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas niet. Het voordeel van de twijfel kan maar worden toegekend indien aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet is voldaan, *quod non in casu*. Waar verzoeker onderstreept dat twijfel over bepaalde elementen van het asielrelaas de asielinstanties er niet van ontslaat om na te gaan of er al dan niet een risico bestaat voor het leven of de fysieke integriteit van de asielzoeker dat "*(...) zou voortspruiten uit elementen van het dossier die zeker zijn*", wijst de Raad erop dat eerder is vast komen te staan dat geen geloof kan worden gehecht aan die elementen die de kern van verzoekers asielrelaas raken – zijn vermeende verwantschap met S. Z., zijn rol in het opsporen van de moordenaars van S. Z., en de problemen die hij hierdoor kreeg met de taliban.

Dat verzoeker geen eerdere ervaring had met de wijze waarop hij werd ondervraagd op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, kan de tegenstrijdigheden, onwetendheden en vaagheden in zijn verklaringen niet verschonen, noch biedt het een afdoende verklaring voor verzoekers nalaten documenten voor te leggen die zijn beweerde familieband met S. Z. kunnen staven. Dat verzoeker niet in het bezit zou zijn van een foto van zichzelf met zijn oom omdat dit niet zo gebruikelijk is, overtuigt de Raad niet. Dat zelfs indien hij een foto zou hebben, de tegenpartij nog zou opwerpen dat dit geen bewijs van familieband is, is een louter speculatieve bewering die evenmin overtuigt. De argumentatie dat verzoeker niet veel kennis heeft over de precieze inhoud van de functie van zijn oom omdat het niet gebruikelijk zou zijn om vragen te stellen aan ouderen en de functie dermate specifiek en belangrijk was dat er in het belang van de veiligheid niet over werd gecommuniceerd, komt de Raad voor als een *post factum* verklaring die niet bij machte is om de vaststellingen dienaangaande in de bestreden beslissing te verschonen. Indien het hier werkelijk om verzoekers oom zou gaan die *deputy chief* was bij de NDS, die om het leven kwam bij een bomaanslag en omwille van wie verzoeker in de problemen kwam en zijn land diende te verlaten en omwille van wie eveneens zijn vader zou verdwenen zijn en zijn broer zou gedood zijn, dan kan redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij hier op een meer concrete en doorleefde wijze over zou kunnen vertellen.

Waar verzoeker aanvoert dat hij gegronde redenen heeft om voor zijn leven en fysieke integriteit te vrezen door de gebrekkige werking van de Afghaanse politie en justitie, toont hij zijn beweerde problemen niet *in concreto* aan.

Verzoeker betoogt ten slotte dat zijn mentaliteit en gedachtegang na een verblijf van vier jaar in Europa totaal veranderd zijn. Dit zou maken dat hij tot een bijzonder kwetsbare groep behoort. Verzoeker haalt diverse bronnen aan waaruit zou blijken dat "verwestering" teruggekeerde Afghanen blootstelt aan vervolging. Hij verwijst tevens naar een arrest van de Raad waarin bevestigd zou worden "(d)at

personen uit Afghanistan die reeds geruime tijd in het westen verblijven een bijzonder risico op terugkeer lopen en een kwetsbaar profiel bezitten (...)". Verzoeker voert aan dat hij zijn levensstijl van hier in Afghanistan niet zal kunnen verderzetten, dat hij zich ginds opnieuw zal dienen aan te passen aan een enorm conservatieve cultuur en weer op zoek zal moeten gaan naar een andere identiteit van zichzelf. Er kan volgens hem geen twijfel over bestaan dat hij nooit dezelfde kansen op onderwijs en ontplooiing zal krijgen als hier. Dit alles zou hij aanvoelen als een stap achteruit in zijn leven. Echter, de Raad is van oordeel dat verzoeker geen concrete elementen bijbrengt waaruit kan blijken dat hij bij terugkeer naar Afghanistan als een verwesterde jongeman gepercipieerd en gevisieerd zou worden. Hij toont op geen enkele manier aan dat zijn verblijf in Europa sinds eind 2011 van hem een dusdanig verwesterde man zou hebben gemaakt dat hij zijn leven in Afghanistan niet opnieuw zou kunnen opnemen. Louter blote beweringen en verwijzingen naar algemene informatie, zonder dergelijk risico *in concreto* aan te tonen, zijn in dezen niet dienstig. De Raad onderstreept vervolgens dat de door verzoeker aangehaalde rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen individuele gevallen betreft en geen precedentwaarde heeft die bindend is. Bovendien kan verzoeker bezwaarlijk voorhouden dat het loutere gegeven dat hij zich in Afghanistan dient te conformeren aan de dominante cultuur en er niet dezelfde kansen op onderwijs en ontplooiing geniet als in België 'vervolging' uitmaakt in de zin van artikel 1, A van de Conventie van Genève, zoals gedefinieerd in artikel 48/3, § 2 van de vreemdelingenwet, of als 'ernstige schade' kwalificeert in de zin van artikel 48/4, § 2 van voormelde wet.

2.6. Verzoeker maakt, gelet op de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Bovendien dient erop gewezen dat artikel 3 EVRM vereist dat verzoeker doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of een mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel. In acht genomen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas en mede gelet op de informatie gevoegd aan het administratief dossier, zijn er geen redenen voorhanden om aan te nemen dat verzoeker in zijn land van herkomst een reëel risico loopt een behandeling te ondergaan in strijd met artikel 3 EVRM. Waar verzoeker aangeeft dat hij als een IDP zal worden beschouwd en naar hun preciaire situatie verwijst toont hij niet aan dat hij in een dergelijke situatie zal terechtkomen. Verzoeker geeft ook niet aan uit welke objectieve informatie zou kunnen worden afgeleid dat afgewezen asielzoekers die vanuit België naar Afghanistan terugkeren door de Afghaanse autoriteiten aan hun lot worden overgelaten, zich nergens kunnen vestigen en de toegang tot de basiszorg, waaronder onderwijs en gezondheidszorg, wordt ontzegd.

De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad schaaft zich achter de pertinente en concrete vaststellingen in de bestreden beslissing die er op wijzen dat verzoeker gedurende de laatste jaren voorafgaand aan zijn vertrek naar Europa in Jalalabad heeft verbleven, gestudeerd en gewerkt. Het betreft hier geenszins "*bepaalde vermoedens*" zoals verzoeker wil laten uitschijnen, maar duidelijke aanwijzingen die voortvloeien uit enkele markante tegenstrijdigheden in de verklaringen die verzoeker omtrent zijn meest recente verblijfplaats heeft afgelegd, alsook uit enkele documenten die hij heeft voorgelegd. In de mate dat verzoeker voormelde vaststellingen volkomen ongemoeid laat, kan hij niet worden bijgetreden waar hij beweert in Jalalabad op geen enkele steun te zullen moeten rekenen aangezien hij er vrienden noch familie heeft. Overigens toont hij hierdoor niet aan dat hij niet naar Jalalabad terug zou kunnen. De verwijzing naar een terugkeer naar Kunar is bijgevolg niet dienstig.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, *in casu* Afghanistan, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied,

zijnde de stad Jalalabad, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (EASO Country of Origin Information Report "*Afghanistan – Security situation*" van januari 2015 en COI Focus "*Afghanistan. Veiligheidssituatie Jalalabad*" van 18 december 2015) bijgevoegd aan het administratief dossier respectievelijk de aanvullende nota van de verwerende partij, blijkt dat de stad Jalalabad, in afwijking van de rest van de provincie Nangarhar, stevig in handen is van de overheid en relatief veilig is. Het gros van het geweld dat in Jalalabad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de Anti-Gouvernementele Elementen (AGE's) die in de stad actief zijn en er aanslagen plegen. Voor het uitvoeren van hun aanslagen maken de opstandelingen veelvuldig gebruik van de zogenaamde magnetische IED's (MIED's). Het doelwit van deze IED's zijn bijna zonder uitzondering de wagens van Afghaanse veiligheidsdiensten en hooggeplaatste overheidsmedewerkers. Daarnaast vonden er in Jalalabad ook enkele zelfmoordaanslagen en complexe aanslagen plaats. Deze aanslagen passen zonder uitzondering binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de grote steden in Afghanistan, met name complexe aanslagen die gericht zijn tegen *high profile*-doelwitten waarbij overheidsgebouwen, gebouwen van Afghaanse veiligheidsdiensten, en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale aanwezigheid gevisieerd worden. Hoewel de aard van het gebruikte geweld ervoor zorgt dat er soms burgerslachtoffers vallen, is het duidelijk dat Afghaanse burgers geen doelwit zijn voor de opstandelingen in Jalalabad. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet vaak voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand, ook tijdens de toename van het aantal aanslagen in Jalalabad. De impact van de beschreven aanslagen is niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de provinciehoofdstad Jalalabad met enige regelmaat terreuraanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van *open combat* of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. Actueel is er voor burgers in de stad Jalalabad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verder dient erop gewezen dat uit de COI Focus "*Afghanistan. Islamitische Staat in Afghanistan*" van 10 juli 2015 (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) kan worden afgeleid dat er behalve de groepering "IS in Khorasan" niet met zekerheid gezegd kan worden dat IS in Afghanistan vaste voet aan de grond heeft. Integendeel, vele waarnemingen van IS in Afghanistan moeten met de nodige omzichtigheid worden benaderd en blijken na verificatie vaak ongegrond. Bovendien zijn de acties van IS in Afghanistan tot nu toe in hoofdzaak gericht tegen de taliban. In de provincie Nangarhar is een algemene opstand gaande tegen de taliban. Sinds midden mei 2015 braken er verschillende malen hevige en dodelijke gevechten uit tussen strijders van de taliban en IS. Deze gevechten zijn geconcentreerd in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar, die grenzen aan Pakistan. Hoger kwam evenwel vast te staan dat verzoeker over een intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Jalalabad.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld te worden er voor burgers in de stad Jalalabad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Jalalabad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. Hij oppert slechts dat het niet opgaat het aantal slachtoffers in Jalalabad 'gering' te noemen, nu het toch om mensenlevens gaat en "(...) *zelfs één per jaar er één teveel is*". Hij voegt daaraan toe dat zelfs indien burgers niet direct gevisieerd worden, zij er steeds bij betrokken zijn en de grootste slachtoffers zijn. Het is immers niet omdat de gewone burger niet onmiddellijk gevisieerd wordt, zo betoogt verzoeker, dat er geen risico bestaat voor het leven in geval van zelfmoordaanslagen en andere gewelddadige incidenten. Zodoende doet verzoeker evenwel geen afbreuk aan hoger weergegeven genuanceerde analyse van de veiligheidssituatie in Jalalabad, laat staan aan het daarop gesteunde oordeel dat er actueel voor burgers in Jalalabad geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat, kan de Raad dan ook slechts vaststellen dat verzoeker geen concrete informatie bijbrengt waaruit kan blijken dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier of de aanvullende nota van de verwerende partij niet correct of niet actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Tot slot wijst de Raad erop dat artikel 3 van het EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Gelet op hetgeen *supra* werd uiteengezet kan aan verzoeker gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de feiten de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

2.8. Verzoeker vraagt in ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en de asielprocedure door te verwijzen naar het Commissariaat-generaal voor een nieuw onderzoek. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft bovendien niet aannemelijk gemaakt dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien maart tweeduizend zestien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF